

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי י"ט בכסלו תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

יבמות - ס"ח

1. מה הטעם ב'ארוסה' שאינה אוכלת בתרומה?
בת כהן לישראל - הישראל פסל אותה, 'כי תהיה'. בת ישראל לכהן - משום תקנת עולא, גזירה שמא תשקה לאחיה ולאחותה.
2. מה הטעם שהנשואה לחרש אינה אוכלת?
בת כהן לישראל - הישראל קנה אותה מדרבנן. בת ישראל לכהן - כיון שאינו בר קנין, והתורה התירה רק לקנין כספו.
3. שנינו: בן תשע שנים ויום אחד פוסל ולא מאכיל. באיזה אופן מדובר?
א. להו"א - מדובר בשומרת יבם שנפלה לבן תשע ויום.
[והקשו - אם באו לחדש שפוסל, הרי אף קטן מט' פוסל. ואם לחדש שאינו מאכיל הרי אף גדול אינו מאכיל יבמתו]
ב. אביי - מדובר ביבם בן תשע ויום הבא על יבמתו. ונתחדש שאין מאכיל שאע"פ שמדאורייתא ביאתו ביאה - מ"מ מדרבנן נחשבת ביאתו רק כמאמר. [הקשה רבא, לפ"ז, מה החידוש בסיפא שספק בן ט' אינו מאכיל].
ג. רבא - מדובר בבן תשע ויום מהפסולים הבאים:
גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי, נתין, חלל וממזר, שביאתם 'פוסלת' כהנת לוייה וישראלית.
4. אלו דעות מצינו בברייתא בענין ביאת בן ט' ויום, של גר עמוני וכו' שבאו על כהנת לוייה וישראלית?
א. תנא קמא - פסלוה.
ב. רבי יוסי - כל שזרעו פסול - פוסל, כל שאין זרעו פסול - אינו פוסל. [ולקמן יתבאר, שכוונתו להתיר מצרי ואדומי שניים].
ג. רשב"ג - כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכו' [ולקמן יתבאר, שכוונתו להתיר גר עמוני ומואבי].
5. מנין המקור שבעילת פסולים פוסלת אשה לאכול תרומה ולהנשא לכהונה?
רב: 'ובת כהן כי תהיה לאיש זר' כיון שנבעלה לפסול לה - פסלה.
6. מנין המקור לאיסור אכילת תרומה לבת כהן הנשואה לזר?
א. לאו הבא מכלל עשה: 'ושבה אל בית אביה... מלחם אביה תאכל' משמע שעד עכשיו לא אכלה.
ב. לא תעשה: 'וכל זר לא יאכל קדש' [שנאמר פעמים 'וכל זר'].
7. אלו מקורות לדינים נוספים התבארו בתוך דברי הגמרא?
א. אונן מותר באכילת תרומה - 'וכל זר', זרות אמרתי לך ולא אנינות.
ב. בת כהן שחוזרת לבית אביה חוזרת לתרומה ואינה חוזרת לחזה ושוק - 'ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל'
ג. בעילת פסולים פוסלת אף לוייה וישראלית - 'ובת' ולא רק כר"ע הדורש ווין, אלא אפילו לרבנן כל המילה מיותרת.
ד. מקור שנפסלת לא רק לתרומה, אלא אף להנשא לכהונה - אין לומר - שהפסוק שמלמד ב'לוייה וישראלית' אינו נצרך ללמד לתרומה, שהרי אינן 'בנות אכילת תרומה' כיון שיתכן שאוכלות משום בן שיש להם מכהן. ואין ללמוד זאת בק"ו מכהנת עצמה, שאפשר שדווקא כהנת שגופה קדוש נפסלת. אלא ק"ו מגרושה: ומה גרושה שמתרת בתרומה - אסורה לכהונה, זו שאסורה בתרומה - אינו דין שפסולה לכהונה. ואע"פ שאין מזהירין מן הדין - הק"ו לא בא ללמד 'לאו' אלא רק גלוי מילתא בעלמא שפסולה.
8. מדוע לא נאמר שהפסוק המלמד שנפסלת עוסק רק כשנבעלה לפסול לה בחייבי כריתות?
נאמר 'כי תהיה' דווקא אלו שיש בהם 'הויה' אבל חייבי כריתות אינם בני הויה.